

WEEKEND 9-10 FEBRUARI 2019 5e ZONDAG JAAR C
Andreaskerk Heerlerbaan

Voorganger Matth. Gubbels

Op zondagmorgen met slavisch-byzantijns koor Anastasis

Als blikvanger grote kopie schilderij roeping profeet Jesaja Marc Chagall

Openingswoord

Vandaag horen wij over mensen die worden geroepen.

We horen het roepingsverhaal van de profeet Jesaja.

En aan de oever van het meer worden enkele vissers geroepen en gezonden om mensenvissers te worden.

Wanneer God mensen roept, doet Hij niet alleen een appèl op hun alom bekende kwaliteiten, maar Hij opent hun ook de ogen voor krachten en mogelijkheden waarvan men zichzelf niet eens bewust is.

God heeft mensen nodig.

Heel concreet wordt dat in het evangelie wanneer Jezus verlangt van zijn volgelingen dat zij mensen opvangen.

Zij moeten er namens God voor zorgen dat niemand verloren gaat of vergeten wordt.

zaterdagavond:

Openingsdialoog p.2

Glorialied nr. 8 Gezegend die de wereld schept 1,5,6

zondagmorgen: Vredeslitanie

Openingsgebed

De Heer zij met U

En met uw geest

Eeuwige God,

U bent altijd weer anders dan mensen vermoeden.

Laat ons uw nabijheid ervaren.

Laat uw stem ons bereiken opdat wij beeld mogen zijn van U.

Mogen wij hen opvangen

die ten onder dreigen te gaan in de levenszee.

Mogen wij als een vangnet zijn voor hen

die worden afgeschreven en uitgestoten.

Het woord van Jezus bemoedige ons,

vandaag en alle dagen,

tot in de eeuwen der eeuwen.

Amen.

Eerste lezing uit de profeet Jesaja (6,1-8)

In het sterfjaar van koning Uzzia zag ik de Heer,
gezet op een hoge en verheven troon.

De sleep van zijn mantel vulde heel de tempel.

Serafs stonden boven Hem opgesteld; elk met zes vleugels.

Zij riepen elkaar toe:

'Heilig, heilig, heilig is de Heer van de machten;
en heel de aarde is vol van zijn heerlijkheid!'

De deurpinnen in de dorpels schudden van het luide geroep
en het tempel stond vol rook.

Ik riep:

'Wee mij! Ik ben verloren!

Ik ben een mens met onreine lippen;
ik woon onder een volk met onreine lippen;
en ik heb ik met eigen ogen de koning,
de Heer van de machten gezien!

'Maar één van de serafs vloog op mij af met een gloeiende kool,
die hij met een tang van het altaar had genomen.

Hij raakte er mijn mond mee aan en sprak:

'Zie, nu dit uw lippen heeft aangeraakt,
is uw zonde verdwenen, uw schuld bedekt'.

Daarop hoorde ik de stem van de Heer:

'Wie zal ik zenden? Wie zal gaan in onze naam?'

En ik antwoordde:

'Hier ben ik, zend mij.'

...tot zover deze lezing...

Lied

Evangelie Lukas 5,1-11

Toen Jezus eens aan de oever van het Meer van Gennesaret stond en het volk zich om hem verdrong om naar het woord van God te luisteren, zag hij twee boten aan de oever van het meer liggen; de vissers waren eruit gestapt, ze waren bezig de netten te spoelen.

Hij stapte in een van de boten, die van Simon was, en vroeg hem een eindje van het land weg te varen; hij ging zitten en gaf de menigte onderricht vanuit de boot. Toen hij was opgehouden met spreken, zei hij tegen Simon: 'Vaar naar diep water en gooi jullie netten uit om vis te vangen.'

Simon antwoordde:

'Meester, de hele nacht hebben we ons ingespannen en niets gevangen.

Maar als u het zegt, zal ik de netten uitwerpen.'

En toen ze dat gedaan hadden, zwom er zo'n enorme school vissen in de netten dat die dreigden te scheuren.

Ze gebaarden naar de mannen in de andere boot dat die hen moesten komen helpen; nadat dezen bij hen waren gekomen, vulden ze de beide boten met zo veel vis dat ze bijna zonken.

Toen Simon Petrus dat zag,

viel hij op zijn knieën voor Jezus neer en zei:

'Ga weg van mij, Heer, want ik ben een zondig mens.'

Hij was verbijsterd, net als allen die bij hem waren, over de enorme hoeveelheid vis die ze gevangen hadden; zo verging het ook Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die met Simon samenwerkten. Jezus zei tegen Simon:

'Wees niet bang, voortaan zul je mensen vangen.'

En nadat ze de boten aan land hadden gebracht, lieten ze alles achter en volgden hem.

Verkondiging

Geloofsbelijdenis

Klaarmaken tafel

Gebed over de gaven

Eeuwige God,
wij nemen brood en wijn in onze handen;
wij bieden ze U aan.
Wil ze aanvaarden.
maak ons tot mensen die van breken en delen weten,
die zich durven toevertrouwen aan uw woord,
gesproken door de profeten
en vlees geworden in Jezus van Nazaret,
voor vandaag en alle dagen tot in eeuwigheid. Amen.

Prefatie en tafelgebed

Onze Vader

Vredeswens

Als je op weg gaat,
heb dan oog voor wie klein is,
verloren en gebroken.
Loop op het ritme van de traagste,
draag wie moe is,
troost wie droef is,
groet wie eenzaam is.
Wens ieder die je ontmoet vrede toe
en maak vrede in je eigen hart,
zodat je vanuit je vrede kan delen met al je tochtgenoten
en de vrede van Jezus zal met u zijn.
Laten wij dan die vrede doorgeven aan elkaar.

Lam Gods *gezongen*

Uitnodiging tot de communie

Samen rond deze tafel kunnen we laten zien
dat wij mensen zijn die als zusters en broeders
het brood van deze wereld delen
en elkaar, in woord en daad, tot zegen zijn.
Mogen we gesterkt worden door Jezus' voorbeeld:

zijn lichaam, zijn leven, gebroken en gedeeld
tot voedsel voor ons allen.
Zie het Lam Gods.....

Communie

Voorbede

De Heer zij met U
Hij schenke U zijn Geest

Eeuwige,
U bent het die ons roept, en wij mogen U aanroepen, te allen tijde.
Luister naar ons als wij tot U bidden:

om bezieling voor allen die geroepen zijn
als herder te werken in onze geloofsgemeenschappen;
dat zij in staat zijn hun inspiratie uit te dragen
en mensen bezielen en verbinden met U en met elkaar...
Laat ons bidden.....

om kracht voor hen die hun werk ervaren als een roeping,
allen die zich inzetten voor kwetsbare medemensen;
dat het vuur in hun hart niet dooft
en zij kunnen volharden in barmhartigheid...
Laat ons bidden.....

om kracht en goede moed voor allen die teleurgesteld zijn
in hun verwachtingen, in hun dromen en idealen;
dat zij zich niet laten weerhouden het goede te doen
en zich openen voor nieuwe mogelijkheden...
Laat ons bidden.....

voor alle bijzondere intenties van onze parochie,
met name voor allen die zorg en opvang nodig hebben;
en we gedenken.....
Laat ons bidden...

bidden wij nog even voor al onze persoonlijke intenties...

Slotgebed

Eeuwige God,
Petrus en zijn maten hadden
de hele nacht gevist en niets gevangen.
Ook wij zwoegen en tobben soms heel wat af;
vaak zijn onze netten leeg.
Sterk onze geest en vul onze netten.
Dat wij vrijuit mogen zwemmen in uw rijk.
Dat wij samen een goede bemanning zijn:
vrouwen en mannen die samen alle zeilen willen bijzetten
om uit te varen en weer thuis te komen.
Dat wij daartoe de roepstem volgen van Jezus van Nazaret,
die uw wil volbracht heeft,
onze Verlosser en leidsman ten leven
die bij U leeft in eeuwigheid. Amen.

zondag:

En laat ons dan nu bidden tot Maria, de moeder van God.

Koor: Wees gegroet Maria

Gaat nu allen heen in vrede

Zaterdagavond:

Slotgedachte Jij vist ons op

U vist ons op en redt ons uit de zee;
zonder doel of richting zwemmen wij soms
en dwalen, drijven met de stroom mee,
enkel omgeven door woestenij.

U vist naar mensen; want u wilt
dat wij ons laten vangen door uw woord;
uw stem die levend maakt en vangnet wordt:
geven wij aan U gehoor?

Laat er vissers zijn die uw werk verder dragen
en nooit afzien om naar ons te vissen;
maak hun netten sterk
en dat uw roepstem nooit onder ons verstomt.

Bewerkte liedtekst (R.Bot in "Een kring van mensen)

Mededelingen

Wegzending en zegen

Pastoraat hoeft niet altijd een wonderbare visvangst op te leveren;
elke kleine opvang is al de moeite waard.
Laten we dus de hengel blijven uitgooien!

Verkondiging

De wonderbare visvangst is een uitdrukking die haar weg gevonden heeft tot in de schat van vele talen. Ze wordt wel een gebruikt na een onverwachte meevaller. Iets was afgeschreven was kon toch nog veilig gesteld worden. Je had het nooit in die mate, in die overvloed verwacht. Zo'n ervaringen zijn in het pastoraat tegenwoordig vrij zeldzaam. Daar lijkt het erop dat men zich veel meer herkent in de situatie van Petrus en zijn maats.

"Heer, heel de nacht hebben we ons al uitgesloofd
- wat al niet niks is - en het heeft allemaal niets uitgehaald
- wat nog veel erger is"....

Het lijkt dus absurd, wat Jezus nu vraagt.

Uit zichzelf zou Petrus niets meer ondernemen.

Wie herhaalt nu voor de zoveelste keer een poging waarvan de mislukking op voorhand vaststaat, terwijl je weet dat je eraan bent voor je moeite?

Je wilt niet voor gek staan. Het leidt allemaal tot niets, of alleen maar tot ontmoediging, die je psychisch en moreel moe maakt.

Ja, momenteel is er bijna niemand in het pastoraat, zowel bij de professionals als bij de vrijwilligers, en ook niet bij de doorsnee-gelovige die zijn geloof probeert over te dragen, die ontsnapt aan dergelijke frustrerende ervaringen.

Wanneer Petrus dan toch maar de netten uitwerpt, opnieuw, voor de zoveelste keer, ondanks zichzelf, tegen elk gezond verstand in, is dit enkel op het woord van de meester.

Hij geeft gehoor aan een appèl dat sterker is dan een persoonlijke ervaring.

Hij waagt het erop te luisteren naar iemand anders.

Het succes was overrompelend en de reactie van Petrus frappant.

Als een mens onverhoopt gezegend wordt reageert hij toch anders.

Of realiseert Petrus zich bij dit onverhoopte resultaat hoezeer hij fout zat om vanuit zijn ontgoochelende ervaringen liever met rust gelaten te worden?

Zich neerleggen bij de feiten, hij doorziet het als ongeloof.

Misschien wijst onze pastorale ontmoediging ook vaak in die richting, als we niet onmiddellijk resultaat zien,

of als we te weinig het grote geduld betrachten
of hebben we misschien een verkeerde voorstelling van geloofsresultaat.
Maar zonder bemoediging is het moeilijk werken.
Jezus begrijpt dat. Hij roept de apostelen pas op tot navolging,
na de wonderbare visvangst.
Een geslaagde pastorale activiteit motiveert tot navolging.
De activiteit waarover het evangelie van vandaag spreekt heet:
"Voortaan zult U mensen vangen".
Dat is - zeker in de ogen van een moderne mondige mens –
niet direct een fijngevoelige woordkeuze.
Je zou kunnen denken aan het listig strikken van mensen in eigen net.
Of aan het verontrustende succes van sommige religieuze groepen
en bewegingen via de weg van de indoctrinatie.
Terecht zijn we allergisch voor mensen die zich zogenaamd gezonden weten
door God en daarvoor pogen om mensen te vangen.
Dat kan toch niet de bedoeling zijn van pastoraat.
Jezus was geen getuige van Jehova, maar wel een getuige van Jahwe,
de Godsnaam die staat voor: "Ik ben er voor je; Ik vang je op".
En de naam Jezus betekent zoveel als "God redt".
Hij maakte die naam waar. Het begon daar al aan de rand van het meer.
En het zette aan tot navolging.
En tot die navolging worden we nog steeds uitgedaagd in het pastoraat van vandaag.
We kunnen er toch als gelovigen niet in berusten
dat mensen verloren lopen,
ook al kunnen we lang niet altijd een oplossing aandragen.
We kunnen bijv. niet een politiek steunen
die sommige mensen voorgoed economisch uit de boot laat vallen,
terwijl anderen steeds meer cruises kunnen maken.
Maar het kan ook al vaak nog veel bescheidener:
mensen uit onze directe omgeving mee helpen weven
aan hun levenspatroon, zeker als ze de draad wat kwijt zijn;
meehelpen de losgeraakte draadjes voorzichtig in te weven
tot er weer een herkenbaar patroon ontstaat.
Bemoedigen door verandering mogelijk te maken,
toekomst openhouden.
Ja, dit soort pastoraat is nog lang niet overbodig geworden. Integendeel.
Misschien moeten we elkaar daarin wat meer bevestigen.
Dan blijft de navolging nooit uit.